

Εκδόσεις

ΒΟΥΛΑ ΜΑΣΤΟΡΗ

«Στη χώρα των θαυμάτων»

Πατάκι, σελ. 269

Δύο άνθρωποι που θα γίνουν ένα, μέχρι ο θάνατος να τους χωρίσει. Όχι μια ριχή, εξιδανικευμένη ιστορία αγάπης, αλλά μια διαδρομή μισού αιώνα, δοσμένη με ειλικρίνεια και παρατηρητικότητα, με θυμό και λατρεία, με κινισμό αλλά κι εφηβική αθωότητα. Όχι μια ζωή σαν μυθιστόρημα, αλλά ένα μυθιστόρημα που αποσπάει τη ζωή. Η Βούλα Μάστορη, υποψήφια για το διεθνές Βραβείο Αντερσεν 2008, υπηρετεί την παιδική λογοτεχνία από το 1974 και έχει στο ενεργητικό της πάνω από 40 βιβλία μέχρι τώρα για παιδιά και δύο ακόμα για ενήλικες («Το παραμύθι των ψυχών» και «Γυναίκα μπουσά»).

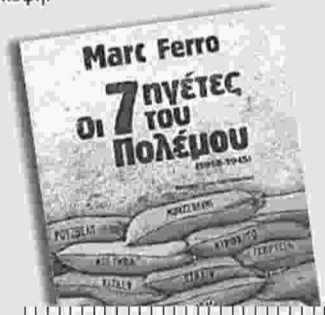

ΘΩΜΑΣ ΣΙΑΤΩΜΗΣ

«Η τέχνη απέναντι στον ναζισμό - Το μουσικό κίνημα της Τερεζίν 1941 - 1945»

Πατάκι, σελ. 199

Η αποκάλυψη και η αφήγηση των παράνομων ή ημι-παράνομων μουσικών-καλλιτεχνικών κινήσεων μέσα στο ναζιστικό στρατόπεδο συγκέντρωσης της Τερεζίν (Τερέζενταντ) στην Τσεχία και η εξέλιξη τους σε ένα πελώριο κίνημα δημιουργίας αποτελεί το κεντρικό θέμα του βιβλίου. Αντίθετα, το πρώτο μέρος του βιβλίου επιχειρεί να ανιχνεύσει τις ρίζες και την εξέλιξη των πολιτισμικών θέσεων και των πολιτικών του φασισμού και του ναζισμού, των ιστορικών προκειμένων τους στη δυτική σκέψη.

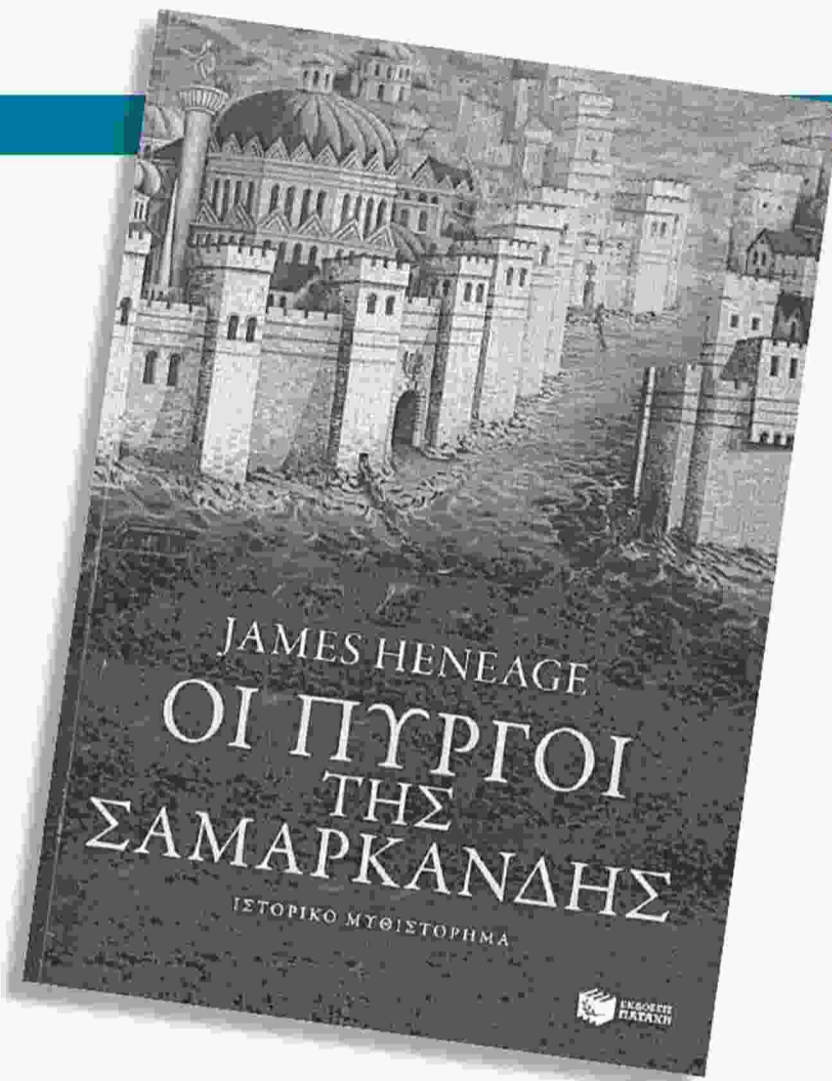

MARC FERRO

«Οι 7 ηγέτες του Πολέμου»

Μεταίχιμο, σελ. 552

Στάλιν, Χίτλερ, Τσώρτσιλ, Μουσσολίνι, Ντε Γκωλ, Χιροκίτο, Ρουζβέλτ: επτά αρχηγοί κρατών... Επτά τιτάνες που στρέφονται ο ένας εναντίον του άλλου σε μια παγκόσμια σύρραξη. Ηρωες ή δυνάστες, κατακτητές ή υπερασπιστές, αφελείς ή δόλιοι, διαμόρφωσαν τον σημερινό κόσμο. Τον προσωπικό τους ρόλο καλύπτει ένα πέπλο μυστηρίου. Για να φωτίσει τα γεγονότα που συνέβησαν μεταξύ 1918 και 1945, ο Marc Ferro εξετάζει τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο από την οπτική καθεμιάς από αυτές τις προσωπικότητες και αντιπαραθέτει τις απόψεις τους.

Επικό μυθιστόρημα

Αναζητώντας ένα

πανίσχυρο κειμήλιο που θα σώσει την αυτοκρατορία

Παρουσίαση

Αυτό το επικό ιστορικό μυθιστόρημα εκτυλίσσεται με φόντο την αναζήτηση ενός πανίσχυρου κειμήλιου, που φυλάσσεται από γενιά σε γενιά και μπορεί έστω και τώρα να

σώσει την απειλούμενη αυτοκρατορία. Στους «Πύργους της Σαμαρκάνδης», το δεύτερο μυθιστόρημα της «Τριλογίας του Μυστρά» (εκδ. Πατάκι) του James Heneage, ο Λουκάς Μαγκκόρις, επικε-

“
Ενα ταξίδι γεμάτο κινδύνους, από τους οποίους όμως κανένας δεν είναι τόσο απειλητικός όσο ο ίδιος ο άνθρωπος
”

φαλής μιας επίλεκτης ομάδας στρατιωτών, αναλαμβάνει την αποστολή να πείσει τον Ταμερλάνο, τον πανίσχυρο Μογγόλο κατακτητή, να στρέψει τις δυνάμεις του προς τη Δύση για να πολεμήσει τους Οθωμανούς, που ετοιμάζονται να καταλάβουν την Κωνσταντινούπολη καταστρέφοντας έτσι τα απομεινάρια της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας.

Ο Λουκάς, αναγκασμένος να αφήσει πίσω του ό,τι αγαπάει, υποχρεώνεται να ζήσει με μια απομακρυσμένη νομαδική φυλή στις πεδιάδες της Ανατολίας και να εκπαιδευτεί εκεί ως πολεμιστής, αποκτώντας τόση δεξιοτεχνία, ώστε να εντυπωσιάσει τον τρομερό Ταμερλάνο. Στο μακρύ ταξίδι προς τη Σαμαρκάνδη, την πρωτεύουσα του Ταμερλάνου, τον ακολουθούν όχι μόνο οι σύντροφοί του Βάραγγοι φρουροί, απόγονοι όπως και ο ίδιος των ανθρώπων που κάποτε φυγάδευσαν από την Κωνσταντινούπολη έναν θησαυρό ζωτικής σημασίας, αλλά και ένα ετερόκλητο συνονθύλευμα εμπόρων, κληρικών, θεραπευτών και ιερωμένων.

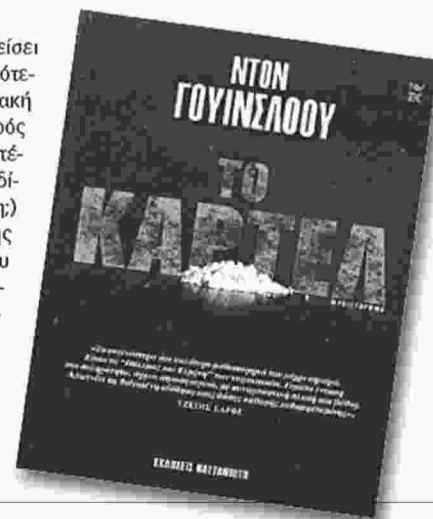
Είναι ένα ταξίδι γεμάτο κινδύνους, από τους οποίους όμως κανένας δεν είναι τόσο απειλητικός όσο ο ίδιος ο άνθρωπος που τώρα ο Λουκάς πρέπει να αντιμετωπίσει, να πείσει, να υπερφαλαγγίσει - έτσι ώστε αντί να στραφεί προς την κατάκτηση της Κίνας, ο Ταμερλάνος να επιτεθεί στους Οθωμανούς. Ο Λουκάς ωστόσο συνειδητοποιεί πως είναι εγκλωβισμένος ανάμεσα σε εκείνους που τον έστειλαν και στις δικές του πεποιθήσεις και στα ένστικτα. Αρχίζει να διερωτάται μήπως η αποστολή του δεν είναι έντιμη και μήπως πρέπει να αμφισβητήσει αυτούς που του δίνουν διαταγές.

ΚΑΤΑΙΓΙΣΤΙΚΟΣ ΡΥΘΜΟΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΕΙΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ

Μια αιματοβαμμένη βεντέτα

εξελίσσεται στα σύνορα ΗΠΑ και Μεξικού

Ο Άρτ Κέλερ, πράκτορας της Δίωξης επί τριάντα χρόνια, δεν έχει κλείσει τους λογαριασμούς του με τον Αδάν Μπαρέρα, τον αρχηγό του ισχυρότερου καρτέλ ναρκωτικών στον κόσμο. Ο τελευταίος βγαίνει από τη φυλακή με σκοπό να ανασυγκροτήσει την αυτοκρατορία που διέλυσε ο εχθρός του. Ο Κέλερ, αποφασισμένος να συγκρουστεί με αυτόν που του κατέστρεψε τη ζωή, ξεκινά έναν δεκαετή αγώνα για να συντρίψει τον αδιέσκατο ναρκέμπορο. Η εμμονή με τη δικαιοσύνη (ή μήπως την εκδίκηση) αποτελεί μέρος ενός ακήρυχτου και ανελίπτου πολέμου αδιανόητης έντασης και αγριότητας, που εκτείνεται σε όλη την επικράτεια του Μεξικού, φθάνοντας μέχρι την Ουάσιγκτον, το Βερολίνο και τη Βαρκελώνη. Το «Καρτέλ» (εκδ. Καστανιώτη) είναι ένα συνταρακτικό μυθιστόρημα για τη σκιάδη πολιτική και τις βίαιες προεκτάσεις της. Μια ιστορία για την εξουσία και τη διαφθορά αλλά και την προσωπική μάχη ενός ανθρώπου να αντιπαλέψει με τον Διάβολο χωρίς να ξεπουλήσει την ψυχή του. Ο Ντον Γουίνζλοου ανήκει σε μια σπάνια κατηγορία συγγραφέων, με καθηλωτική πένα και σκληρή ευαισθησία. Αυτή η μεξικάνικη σάγκα του, με τον καταίγιστικό της ρυθμό και τις διαρκείς ανατροπές, προκαλεί εφιάλτες και συγκρόνων συντηρεί αμείωτο το ενδιαφέρον του αναγνώστη.

Κριτική

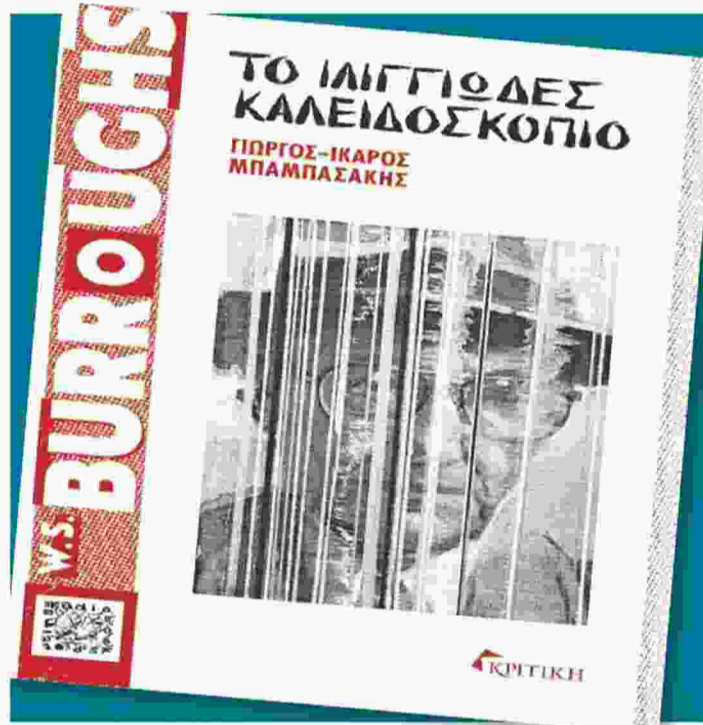
Γνώση και παράτολμες εμπειρίες Μια κατάδυση στην ιλιγγιώδη ζωή και στο καλειδοσκοπικό έργο του Ουίλιαμ Μπάροουζ

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΒΑΪΛΑΚΗ

«Είναι ο μόνος σήμερα εν ζωή Αμερικανός συγγραφέας που μπορεί να ειπωθεί ότι είναι μεγαλοφυΐα» είχε πει για αυτόν πριν από χρόνια ένας άλλος σπουδαίος πεζογράφος, ο Νόρμαν Μέιλερ. Και πράγματι ήταν ένας αξεπέραστος πειραματιστής του λόγου που ωθούσε -με θαυμαστή ευρηματικότητα- τις ιδέες του στα άκρα. Προηγούμενος όμως καταδύθηκε σε ανεξερεύνητα και ιλιγγιώδη βάθη απόγνωσης, πολύ πριν κατορθώσει να δημιουργήσει τη δική του μυθολογία.

Σε κάθε περίπτωση, υπήρξε ένας από τους πλέον πρωτοποριακούς λογοτέχνες της εποχής του, υπέρμαχος της απόλυτης ελευθερίας και προκλητικός παλέμιος όλων των συστημάτων. Ο λόγος για τον Ουίλιαμ Μπάροουζ (1914-1997), την προσωποποίηση της επαναστατικής γενιάς των Αμερικανών Μπιτ ποιητών και πεζογράφων- στις αρχές της δεκαετίας του πενήντα. Μία πολυσχιδή προσωπικότητα, που έδωσε στην παγκόσμια λογοτεχνία έργα τα οποία όχι μόνο διατηρούν τη διαχρονικότητά τους, αλλά προβλέπουν με ανατριχιαστική ακρίβεια τις επερχόμενες εξελίξεις.

Είναι ίσως ο πιο απρόβλεπτος μεταπολεμικός συγγραφέας της Αμερικής, ο οποίος μπορούσε να δοκιμάζει όσο ελάττωστοι τα όρια του ρεαλισμού -και επομένως τις δυνατότητες της αναπαράστασης- μέσα από την αποσπασματικότητα, την εξωφρενική διακωμώδηση, το μαύρο χιούμορ και τις ακραίες -δίκως άλλο- εμπειρίες. Εχοντας ζήσει σχεδόν εξωπραγματικά, ο Μπάροουζ δεν δίσταζε να δοκιμάζει τα πάντα -τα ναρκωτικά και το σεξ ήταν οι απώτερες σταθερές του- και μετά να τα καταγράφει στα βιβλία του, σκαρόντας με την ωμάτητα του λόγου και τις επιλογές των χαρακτήρων του. Για τον Μπάροουζ το κείμενο λειτουργεί ως ένα απέραντο -και κυρίως περιπλοκο- δίκτυο μηχανισμών, αλλά και ως μία σωρεία εντυπωσιακών συνειρμικών συνθέσεων που ανα-

συγγραφική φαντασία για να καταφέρει κάποιος να συνταιριάξει δύο άσχετα μεταξύ τους θέματα, να τα καταστήσει ενδιαφέροντα και λειτουργικά και να δημιουργήσει μερικά από τα πιο πολυσυζητημένα έργα της σύγχρονης λογοτεχνίας: Το «Τζάνκι», τις «Πόλεις της κόκκινης νύκτας» και «Βέβαια -το «Γυμνό Γεύμα». Το «Τζάνκι» (1953) αποτελεί την κατ' εσχολήν διερεύνηση της σχέσης με το σώμα μας και με τις πιο μύχιες φοβίες μας που γίνονται μία μάλλον αναπόδραστη συνθήκη. Πρόκειται για ένα συγκλονιστικό μυθιστόρημα, το οποίο θεωρείται -δικαίως- μία ιδιοφυής απεικόνιση του κόσμου των ναρκωτικών ουσιών, αλλά και του εφιαλτικού αγώνα ενάντια στην καταδίκη της εξάρτησης. Μια εμπειρία που τολμώ να πω ότι τον συγγραφέα σε όλη σχεδόν τη ζωή του, ο οποίος με το δικό του απαράμιλλο στιλ κατάφερε κά-

Αυτή ακριβώς η διερεύνηση των ορίων ανάμεσα στα όνειρα (ανεξαρτήτως προελεύσεως) και στην πραγματικότητα (όποια κι αν είναι αυτή) θα αποθεωθεί και στο πιο φημισμένο βιβλίο του: Είναι το 1954 που ο Μπάροουζ τελειώνει το πρώτο σκέδιο του «Γυμνού Γεύματος»: Βρίσκεται στην Ταγγέρη, εθισμένος στην ηρωίνη, σε κατάσταση απόλυτης παρακμής και δύο χρόνια μετά εισάγεται σε κλινική αποτοξίνωσης στο Λονδίνο για να επιστρέψει -εκ νέου- στην αγαπημένη του πόλη και να συνεχίσει να ερευνά τον κόσμο της ετερόκλητου, πολυποικίλου υλικού του. Το αποτέλεσμα είναι ένα κείμενο που μας μεταφέρει σε έναν εφιαλτικό κόσμο ενός «άρρωστου» μυαλού εγκλωβισμένου σε ένα κορμί που αποζητά με μανία την ηδονή και τον πόνο -σε ίσες δόσεις.

Το σκηναίο συμπληρώνει το ζοφερό όραμα ενός κόσμου κυριαρχημένου από υποχθόνιες δυνάμεις και αδράτους μηχανισμούς καταπίεσης του ατόμου και των ελευθεριών του. Στην ουσία, ο Μπάροουζ με μόνο στήριγμα το γράψιμο που τον διέσωσε οκτώ φορές από την καταστροφή, καταδύθηκε σε τρομακτικά βάθη απόγνωσης και παράτολμων εμπειριών. Και ο Γιώργος Ικαρός Μπαμπασάκης με το «Ιλιγγιώδες καλειδοσκοπικό» (εκδ. Κριτική) επιχειρεί -με τη σειρά του- μια κατάδυση στην ιλιγγιώδη ζωή και στο καλειδοσκοπικό έργο του Ουίλιαμ Μπάροουζ και καταφέρνει κάπως πραγματικά δύσκολο: να αποδώσει την εικόνα ενός από τους πλέον πρωτοποριακούς συγγραφείς της εποχής μας, ο οποίος από τη φύση του δυσχεραίνει εξαιρετικά την όποια απόπειρα απεικόνισής του.

Με το μαύρο χιούμορ του, τις φουτουριστικές προφητείες του και την αναρχική του στάση ενάντια στο κατεστημένο, όλο του το έργο, σε μεγάλο βαθμό ημι-αυτοβιογραφικό, συνθέτει ένα εφιαλτικό κάτοπτρο των δεινών που βιώνει ο άνθρωπος και η ανθρωπότητα. Είναι, λοιπόν, προφανές, προκύπτει απ' τα γραπτά του: πρέπει κάπως να αντιδράσουμε...

Με το μαύρο χιούμορ του,

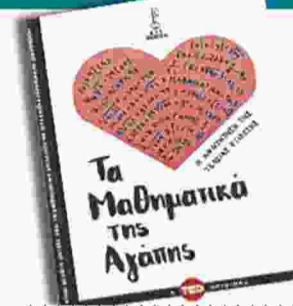
ΤΙΣ ΦΟΥΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΤΟΥ ΣΤΑΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟ, ΟΛΟ ΤΟΥ ΤΟ ΕΡΓΟ, ΣΕ ΜΕΓΑΛΟ ΒΑΘΜΟ **ημι-αυτοβιογραφικό**, ΣΥΝΘΕΤΕΙ ΕΝΑ ΕΦΙΑΛΤΙΚΟ ΚΑΤΟΠΤΡΟ ΤΩΝ ΔΕΙΝΩΝ ΠΟΥ ΒΙΩΝΕΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ.

νόφευκτα κάποια στιγμή καταρρέουν. Αλλωστε, είχε αναπτύξει μία περίεργη συγγραφική μέθοδο -αυτήν του «απότομου κοψίματος» (cut-up)- η οποία στην απλούστερη της μορφή συνίσταται στο να κόψει μια σελίδα ενός κειμένου και να την ξανασυναρμολογήσει με άλλη μορφή. Επίσης, έλεγε ότι εάν θέλει κανείς να έχει και μια τρίτη άποψη του πράγματος, τότε κόβει δύο κομμάτια από διαφορετικά κείμενα και συνδέοντάς τα ίσως ανακαλύψει κάτι που δεν γνώριζε καν ότι υπάρχει.

Ασφαλώς, χρειάζεται μία τεράστια

οποία -ωστόσο- δεν τον δεσμεύει πουθενά: Ένα ταξίδι στο χρόνο, ερωτικές τελετουργίες, επαναστάσεις ανεξήγητοι φθόνοι και -πάνω απ' όλα- μία ενδελεχής εξερεύνηση της σχέσης λόγου και εικόνας. «Δεν ξέρω που κατευθύνεται η φαντασία, αλλά εγώ προσανατολίζομαι σκόπιμα στην περιοχική που ονομάζουμε όνειρα» σημειώνει ο συγγραφέας χαρακτηριστικά, για να προσθέσει: «Τι ακριβώς είναι το όνειρο; Μία συγκεκριμένη συνένωση λόγου και εικόνας, μέσα όμως από πολύ σύνθετες γραμμές συσχέτισης».

Νέες Εκδόσεις

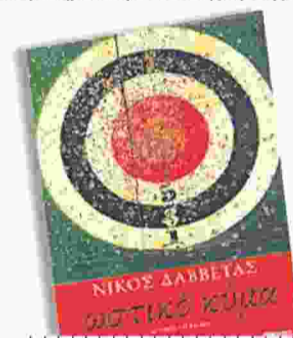

ΧΑΝΑ ΦΡΑΪ

«Τα μαθηματικά της αγάπης- Η αναζήτηση της τέλει εξίσωσης»

Key Books, σελ. 136

Η δρ Χάνα Φράϊ παρασύρει τον αναγνώστη σε ένα συναρπαστικό ταξίδι μέσω των μαθηματικών μοντέλων που ορίζουν την ερωτική μας ζωή, επικειρώντας να δώσει απάντηση σε κάποιες από τις πιο κοινές και ταυτόχρονα περίπλοκες ερωτήσεις σχετικά με την αγάπη. Από την αξιολόγηση της καλύτερης στρατηγικής για τα διαδικτυακά ραντεβού μέχρι την αφηρημένη έννοια της ομορφιάς, η Φράϊ αποδεικνύει -με οξυδέρκεια, ευφύια και χιούμορ- ότι τα μαθηματικά είναι ένα αναπάντεχα χρήσιμο εργαλείο για να διαπραγματευτούμαστε τα πολύπλοκα μαθηματικά μοντέλα της αγάπης.

ΝΙΚΟΣ ΔΑΒΒΕΑΣ

«Ωστικό κύμα»

Πατάκι, σελ. 160

Η Δέσποινα θα πληροφορηθεί από τα δελτία ειδήσεων το αποτρόπαιο γεγονός ότι ο μοναχικός γιος της που σπούδαζε στην Αγγλία συγκαταλέγεται ανάμεσα στα θύματα μιας νέας βομβιστικής επίθεσης φανατικών ισλαμιστών στο μετρό του Λονδίνου. Το ταξίδι της στη βρετανική πρωτεύουσα θα κρατήσει λίγες μονάχα ώρες. Σύντομα θα επιστρέψει στο σπίτι της με την τραγική υποψία ότι το ωστικό κύμα των τρομοκρατικών χτυπημάτων έχει σαρώσει όχι μονάχα το μέλλον, αλλά και το παρελθόν της οικογένειάς της. Κι ενόσω περνούν οι μέρες του πένθους η Δέσποινα θα αναρωτηθεί για πρώτη φορά, πώς βρέθηκε το μοναχοπαίδι της τη λάθος ώρα στον λάθος τόπο. Ήταν η μοίρα του, η «κακιά στιγμή» ή μήπως τίποτα δεν είναι τυχαίο;

ΝΤΑΝΙΕΛ ΣΑΔΑ

«Μία από τις δύο»

Καστανιώτης, σελ. 136

Οι αδελφές Γκαμάλ διατηρούν ένα εργαστήριο ραπτικής σε μια επαρχιακή πόλη του Μεξικού. Η Γιλδάρια και η Κονσταντίνου είναι μοδίστρες, γεροντοκόρες και διδυμες. Η μοναδική τους διαφορά είναι μια τεράστια ελιά που έχει η μία πάνω στη δεξιά ωμοπλάτη. Όλη τους η ζωή περιστρέφεται γύρω από την πρόσπιση μιας απίστευτης ομοιότητας που θεωρούν μάλλον ευλογία. Όσοι κάποια στιγμή εμφανίζεται ένας επίδοξος μνηστήρας. Η μεταξύ τους ισορροπία κλονίζεται και φοβούνται ότι αυτό που τις ενώνει μπορεί να είναι και κατάρα.